

Читайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
або Нью-Йорк (212) 237-4125
УНСоюзу: (201) 481-2200
або Нью-Йорк (212) 777-5250

РІК LXXXVI. Ч. 271. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК ЧЕТВЕР, 29-го ЛИСТОПАДА 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 29, 1979 No. 271. VOL. LXXXVI.

ВІДБУЛАСЯ ЕКОНОМІЧНО-ГОСПОДАРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ СКВУ

Чикаго, Іллінойс. — У приміщенні "Дому Українське Сеньйорі" ОУА "Самопоміч" в Чикаго, 3-го листопада ц. р. з ініціативи Президії Української Світової Кооперативної Ради в рамках Президії Секретаріату СКВУ, відбулася конференція представників Централі Українських Кооперативів Америки, Братських Союзів, Українських Шадниць та Об'єднання Українських Купців, Промисловців та Професіоналів. Завданням конференції було розглянути цілий ряд важливих проблем, пов'язаних з існуючим станом тих самих українських господарсько-фінансових інституцій, а також розвинути потенціал розвитку має спричинитися до розбудови економіки і українського організованого життя нашої спільноти в діаспорі.

Світова Кооперативна Рада об'єднує 101 кооперативу з капіталом 440 мільйонів доларів.

Ліга Осхадностевих Банків, що її головою є д-р Ю. Куляс, охоплює чотири шадниць в ЗСА з капіталом 92 мільйони доларів. Чотири братські союзи: Український Народний Союз, Український Братський Союз, Союз Українців Католіків, "Провидіння" і Українська Народна Поміч, об'єднують 138,000 членів та \$62, 259,000 капіталу.

Перед початком конференції, позамісцеві учасники відвідали Шадницю "Півність", де виснаження давав директор д-р Ю. Куляс, і Інститут Модерного Мистецтва, який має призначення у міських каталогах Чикаго.

В конференції взяли участь: від СКВУ — голова М. Плав'юк, заступник голови В. Кирилюк, секретар В. Беззубчик, скарбник Ф. Мартинюк; І. Базарко, заступник президента СКВУ і виконавчий директор УККА; від Братських Союзів — п-і У. Дячук (УНС), І. Олексин (УБС), Б. Казанівський ("Провидіння"); від українських Шадниць — голова Ю. Куляс (Чикаго), П. Богданський (Ньюарк), З. Матла (Філадельфія). Купців промисловців і професіоналів репрезентували Б. Старух, Р. Кобилецький, І. Григорчук.

Наступної осені Візантійський хор відбуде турне по ЗСА і Канаді

Під час відвідин у редакції. (Зліва): пан Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу, співак-бандурист Володимир Луція та ред. Любов Колесницька.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — У вітторок, 20-го листопада ц. р., Голову Канцелярії УНСоюзу та Видавництва "Свобода" відвідав відомий співак-бандурист Володимир Луція з Англії, щоб поінформувати, що у 30-річчя існування Візантійського хору з Утрехту, Голландія, керівником якого є визначний диригент-музиколог, д-р Мирослав Антонович, восени між 29-им жовтня, а 16-им листопада, 1980 року, заплановано велике концертне турне цього хору по ЗСА і Канаді.

У розмові з редакторами п. В. Луція висловив споді-

Держак, М. Сенчишак та Т. Яцкія. Українське Лікарське Т-во репрезентував д-р А. Хрептовський, а українську кооперативну голову УС-КРаді О. Плешкевич, голова Ради ЦУКА Р. Мишич і виконавчий директор ЦУКА Д. Григорчук. Панель відкрив голова СКВУ М. Плав'юк і передав ведення панелі Д. Григорчукові. Представники наших господарсько-економічних центрів виголосили короткі інформаційні доповіді: від Братських Союзів — І. Телюк, від кооперативів — О. Плешкевич, від Шадниць — Ю. Куляс, від купців і промисловців — Б. Старух. Після доповіді модератор панелі подав синтезу та заключення доповіді. По короткій дискусії голова СКВУ подаючи намір працювати над питаннями, які спричинилися до розбудови економіки і українського організованого життя нашої спільноти в діаспорі.

Створено спеціальну комісію з осідком в Чикаго для переведення в життя постійного фонду СКВУ з назвою Мільйонної Фондації СКВУ, згідно з постановою Другого Конгресу СКВУ та підтвердженням Третього Конгресу СКВУ. До цієї комісії увійшли: від СКВУ — І. Базарко, В. Кирилюк, Ф. Мартинюк; від Братських Союзів — п-і У. Дячук, Б. Казанівський, І. Олексин; від купців і промисловців — М. Сенчишак, Р. Кобилецький; від Шадниць Я. Куляс, П. Богданський; від кооперативів — О. Плешкевич, Д. Григорчук.

Після конференції ввечері в залі СУМ-А відбулася заходами місцевого відділу УККА Зустріч-бенкет з громадянами, яку відкрив голова місцевого Відділу УККА — д-р М. Харкевич, а ведення зустрічі передав д-ві Ю. Кулясові. З святочними промовами виступили М. Плав'юк і І. Базарко. Слід сподіватися, що того роду конференції СКВУ будуть початком великої спільної праці для добра нашої цілої української спільноти.

РАДА БЕЗПЕКИ ОН ВІДКЛАЛА РОЗГЛЯД ІРАНСЬКОЇ КРИЗИ ДО СУБОТИ, ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ТАВРУЄ ТЕГРАН ЗА ЗНУЩАННЯ НАД ЗАКЛАДНИКАМИ

Генеральний секретар ООН Курт Вальдгайм (зліва) розмовляв з американським послом в Теграні Дональдом МекГенрі (справа). Посередній Вільям Гевель, радник МекГенрі.

Нью-Йорк/Вашингтон/Тегран. — Хоча делегація ЗСА спершу бажала, щоб Рада Безпеки Об'єднаних Націй вже на спеціальній сесії у вівторок, 27-го листопада, — яку скликано на домагання генерального секретаря ООН Курта Вальдгайма, — розглядала питання захоплення іранськими студентами американських дипломатів в амбасаді ЗСА в Теграні, то Рада Безпеки минулого вівторка вирішила відкласти цю справу до суботи, 1-го грудня, щоб дати змогу іранському міністру-

ЗСА ПЕРЕВЕДУТЬ ЧАСТИННУ ЕВАКУАЦІЮ СВОГО ПЕРСОНАЛУ З МУСУЛМАНСЬКИХ КРАЇН

Вашингтон. — Державний департамент зарядив амбасадам З'єднаних Штатів Америки у біля 10-ох мусулманських країн перевести частинну "добровільну" евакуацію персоналу, головню тих урядовців, яких присутність не хочеться, а також їхніх родин та бізнесменів, щоб тим зменшити ризик у випадку, якщо в котрійсь мусулманській країні повторилися б події, подібні до тих, які недавно проходили в Ірані, Пакистані та Савдійській Аравії.

Американський уряд прийшов до такого рішення після того, як група іранських студентів-екстремістів і прихильників мусулманського лідера Аятолли Хомейні захопила 4-го листопада ц. р. приміщення амбасад ЗСА в Теграні, у якому вони ще й досі держать 49 американських закладників, вимагаючи за їхнє звільнення видачу їм на суд колишнього шаха Мохаммеда Різу Паглеві, який тепер перебуває в Нью-Йорку на лікуванні. Другий випадок, який також чимало спричинився до рішення Державного департаменту частинно евакуювати американський персонал з мусулманських країн, — це напад пакистанських екстремістів на приміщення амбасад ЗСА в Ісламабаді, Пакистан, де загинуло два американські воїни, а багато було поранено.

У міжчасі Державний департамент заявив, що уряд ЗСА не погодиться на жадну компромісову розв'язку в Ірані, аж до часу звільнення усіх закладників. Речник Департаменту засудив також поведінку конгресмена Джорджа Генсена з Айдаго, який без узгодження з Білим Домом, пропонував концесії для Аятолли Хомейні, а саме, що Палата Репрезентантів повинна перевести переслухання у справі видачі шаха Різи Паглеві іранським чинникам. Як відомо, Генсен недавно відбув подорож до Ірану і розмовляв там з представниками Хомейні, це маючи на це жадного уповноваження Державного департаменту чи Білого Дому. При тому речник Департаменту Голдінг Картер підкреслює, що Паглеві перебуватиме у ЗСА так довго, як цього вимагатиме його лікування, а потім покине Америку, згідно з ранішим домовленням.

Громико зустрічався з іранським амбасадором

Москва. — Советське пресо агентство ТАСС інформує, що в понеділок, 26-го листопада ц. р., міністер закордонних справ СССР Андрей Громико відбув розмову з амбасадором Ірану д-р Мохаммедом Мо-

тимчасова розв'язка і задля безпеки людей, але ЗСА й далі вдержуватимуть дипломатичні зв'язки з усіма країнами, включно з мусулманськими. Цей же речник підкреслює, що Державний департамент не бажає публікувати листи тих держав, у яких провадяться евакуація, як поки відповідні чинники не пороблять заходів, щоб заповнити безпеку американців. Загальною здогадується, що зменшення американського дипломатичного і допоміжного персоналу наступить в Ємені, Лівані, Іраку, Сирії, але натовість в Туреччині, Єгипті і Йорданії не передбачується жадних змін. Перевозом американського персоналу займатимуться приватні летунські компанії.

У міжчасі Державний департамент заявив, що уряд ЗСА не погодиться на жадну компромісову розв'язку в Ірані, аж до часу звільнення усіх закладників. Речник Департаменту засудив також поведінку конгресмена Джорджа Генсена з Айдаго, який без узгодження з Білим Домом, пропонував концесії для Аятолли Хомейні, а саме, що Палата Репрезентантів повинна перевести переслухання у справі видачі шаха Різи Паглеві іранським чинникам. Як відомо, Генсен недавно відбув подорож до Ірану і розмовляв там з представниками Хомейні, це маючи на це жадного уповноваження Державного департаменту чи Білого Дому. При тому речник Департаменту Голдінг Картер підкреслює, що Паглеві перебуватиме у ЗСА так довго, як цього вимагатиме його лікування, а потім покине Америку, згідно з ранішим домовленням.

ТАЙВАН НЕ ЗМОЖЕ ВИСТУПАТИ НА ОЛІМПІАДІ ПІД КИТАЙСЬКИМ ПРАПОРОМ

Лозанна, Швейцарія. — Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) допустить Тайван до участі в Олімпійських іграх в наступному році тільки під умовою, що Олімпійський комітет Тайвану змінить свою назву, а спортсменів Тайвану не виступатимуть під прапором Національного Китаю та не вживатимуть їхнього китайського гімну під час церемонії відкриття і роздачі медалей.

У той сам час МОК допустить до участі в Олімпіаді спортсменів комуністичної Китайської Народної Республіки та дозволить їм вживати їхній китайський прапор, гимн та відзнаки. У висліді голосування членів МОК-у цю пропозицію виконавчого комітету прийнято відношенням голосів 62 за 17 проти. Один член здержався від голосування, всім не повернувши анкет, а один повернув невиконану анкету. Два американські члени МОК-у, Джуліан Рузвельт і Даглас Робі, голосували проти цієї пропозиції, що її президент МОК-у Лорд Кілланін уважав "компромісовою". Американські представники гостро нагадували це рішення, уважаючи, що виконавчий комітет цілком піддався натискові КНР, які виступають "політичною загрозою" міжнародний спорт.

Речник Тайванського Олімпійського Комітету у Швейцарії судово скаржу проти цього рішення, а деякі з них заявили, що Тайван може збокотувати Олімпійські ігри. Шодо участі у зимових іграх, які мають відбутись в Лейк Плесід, Н. Й., у лютому наступного року, Тайван має рішення до 1-го грудня цього року, а щодо літніх ігор у Москві — до 1-го січня 1980 року.

Як відомо, комуністичний Китай відтінгує своє членство з МОК-у в 1956 році на знак протесту проти участі Тайвану під назвою Республіка Китай. У 1960 році, МОК дозволив Тайванові брати участь в Олімпіаді під назвою Формоза, а чотири роки пізніше дав дозвіл на відновлення попередньої назви, під якою спортсменів Тайвану змагались до 1972 року. У 1975 році КНР звернулася до МОК-у з проханням відновити її членство, а в 1976 році Канада не дозволила тайванцям на в'їзд на її територію з уваги на те, що раніше ця країна, яка була господарем 21-их Олімпійських ігор у Монреалі, визнала комуністичний Китай і встановила з ним дипломатичні зв'язки. Раніше цього року МОК прийняв КНР у члени, а його виконавчий комітет оформив зажадану пропозицію в справі участі в Олімпійських іграх "двох Китаїв", що її тепер прийнято.

До контрверсій причинився ще й той факт, що на початку цього року ЗСА визнали КНР і встановили з Пекіном дипломатичні зв'язки, закриваючи у той сам час свою амбасад у Тайпеї та зриваючи оборонний договір з Тайваном. Про можливість компенсації в цій справі повідомив Дж. Рузвельт. Державний департамент ЗСА листом з 1-го січня цього року, висловлюючи надію, що МОК знайде "відповідний ключ" у відношенні до зимових ігор в Лейк Плесід з уваги на нову політичну ситуацію. Рузвельт уважав, що цей лист фактично перерішав справу в некористь Тайвану, давши виконавчому МОК-у можливість "сполізувати справу і диктувати Тайванові". Він уважав, що своїм політичним рішенням МОК "скотився на дно" та цілковито піддався наказам Пекіну. Рузвельт посередньо обвинувачує в тому Лорда Кілланіна, який від часу очолення МОК-у робив всі можливі заходи, щоб допустити спортсменів КНР до Олімпійських ігор, навіть коштом позбавлення у членстві Тайвану.

Корейська поліція заарештувала біля 100 протирурдових демонстрантів

Сеул, Південна Корея. — Південнокорейська поліція, використовуючи проголошений після атентату на президента Кореї вимковий стан в країні, заарештувала 96 дисидентів, тобто противників політики теперішнього уряду, між ними також колишні посліди і відомого оборонця громадських прав в Кореї Гам Сак Гуна, який вже раніше був заарештований і переслуханий за антиурядову діяльність.

Арешти переведено в суботу, 24-го листопада ц. р., на першому антиурядовому вічі опозиційних груп відбиття президента Кореї Парка Чунгі. Він загинув 26-го жовтня ц. р. Сотні студентів, — інформацію кореспондентів, — взяли участь у цьому протестному зібранні, прихованому спершу як весільне прийняття. На цьому зібранні студенти роздавали летючки й інші матеріали, у яких вони протестували проти політики теперішнього тимчасового уряду президента Чой Кю Га і його рішення, що наступного президента вибиратиме колегія електорів, яка складається з 2,561 осіб, і яка майже одностайно голосувала на колишнього президента Парка. Студенти і опозиційні групи домагалися вибору президента загальним голосуванням населення, у якому брали б участь усі управні до голосування корейці. Вибори, які мали б відбутись в грудні ц. р., — кажуть реч-

ники опозиції, — майже певно випадають у користь теперішнього тимчасового президента Чой, який був перш-міністром в уряді Парка. Опозиція твердить, що поведінка теперішнього президента вказує, що він й далі має намір задержувати диктаторську систему в Південній Кореї. Протестуючі також домагалися звільнення усіх політичних в'язнів, резигнації уряду і розписання демократичних виборів. Говорилось також про виготовлення нової конституції, яка заступила б конституцію, прийняту Парком в 1972 р.

Урядові чинники, покликаючись на вимковий стан в країні, відмовились від прийняття будь-якої делегації студентів і опозиції та заявили, що уряд не може під теперішню пору робити ніяких драстичних кроків, які могли б пошкодити безпечності країни чи заохотити комуністичну Північну Корею до нападу на Південну Корею.

У міжчасі прокуратура формально обвинуватила Кіма Джая Кю, колишнього голову Корейської Розвідувальної Служби, і сімох інших його співників у вбивстві президента Парка. Речник прокуратури заявив, що усі вісім підсудних незабаром стануть перед судом. Усі вони можуть бути засуджені на кару смерті, якщо їм прокуратура докаже вину у вбивстві президента.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ІЛЛІНОЙ ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНЕННЯ Л. ЛУК'ЯНЕНКА

Спрінгфілд, Іллі. — Палата Репрезентантів стейту Ілліной одностайно прийняла спеціальну резолюцію, в якій гостро засудила уув'язнення члена Української Гельсінської групи Левака Лук'яненка і звернулася з вимогою до уряду СССР "поробити негайні заходи в справі (його) звільнення".

Резолюцію запропонував член стейтової Палати Репрезентантів Мирон Куляс, який репрезентує 19-ий дистрикт стейту з рамені Демократичної партії і є українського роду. Копії резолюції, згідно з рішенням Палати, були вислані до президента Джімімі Картера, державного секретаря Сайруса Венса і до Українського Конгресового Комітету Америки.

У резолюції сказано, що "ув'язнення Левака Лук'яненка є наявним порушенням прав людини і афронтом для ЗСА як держави, яка підписала Гельсінські угоди". Члени Палати Репрезентантів, сказано в резолюції, є "обурені" ув'язненням Лук'яненка, одиночником "злочинним" якого було домагання права на самовизначення українського народу, права якого зігноровано.

Мирон Куляс

Відбувся колоковій у справі культурної політики Квебеку

Монреаль (ОУПС). — Тут у приміщенні нового Квебекського університету відбувся в дні 3-4 листопада ц. р., дводенний колоковій, присвячений культурній політиці теперішнього квебекського уряду, скликаний міністром культури Любоном.

Між учасниками колоковій (годо 400 осіб) був десяток українців, в тому головно місцевого Комітету Українців Канади д-р Яр. Куляба, проф. Яр. Рудницький, мгр Е. Оборонів та ін. З українського боку висунуто деякі резолюції, наприклад, офіційне визнання меншинних мов і культур на території Квебеку, фінансова допомога в збереженні їх, творення академічних центрів в університетах, документація в бібліотеках, музеях і архівах, радіопередачі тощо. Майже всі резолюції переніли при останньому читанні їх на пленарному зібранні 4-го листопада, в якому, крім міністра Любона, взяли участь міністри: еміграції Жак Кутюр, суспільної опіки — Деніс Лязор, економічного розвитку — Бернар Ляндірі і інші.

НТШ влаштовує зустріч з Вірою Річ

Нью-Йорк. — Від кількох днів перебуває в Нью-Йорку п-і Віра Річ, відома перекладачка зі слов'янських мов на англійську та авторка статтей про українську літературу. Перу цієї талановиті перекладачки з української мови належать: вибір поезій Т. Шевченка ("Пісні з темряви"), вибрани твори Лесі Українки та "Мойсей" Івана Франка. Всі переклади Віри Річ відзначаються глибоким знанням української мови та культурі. Вона вглиблюється в кожний твір української літератури, і переживає його. Дії перекладених творів бачить у своїй поетичній уяві, глибоко відчуває настрій та почування авторів ліричних поезій, тут Шевченка і Лесі Українки. З правдивим відчуттям алгоричних поезій Франка "Мойсей" поетка передала її значення англійською мовою, який не тільки вчитується в біблійну історію жидівського народу, але бачить історію українського народу і в загальному вивчає проблему провідництва народу. Віра Річ переклала "Дві поеми" гетьмана Івана Мазепи. Вона є також авторкою дослідних статей про українську літературу. Не згадуємо її багатьох перекладів і праць на інші мови, слов'янські і неслов'янські.

Гостя з Лондону завітає до Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку, 302-304 захід 13-та вулиця, в неділю, 2-го грудня ц. р. і в цей самий день у Пластовому Домі при Другій сесії, в 2-й по полудні виголосить перед нашою громадою доповідь на тему: "Деякі особисті спогади з нагоди перекладання української поезії". Українська громада матиме нагоду зустрітись з прелегентною, почуттями поглибленою українською літературою й подискутувати з цією талановитою перекладачкою.

У ЛМКлубі відбудеться Вечір з нагоди появи книжки д-ра М. Сосновського

Нью-Йорк, Н. Й. — З нагоди появи цієї книжки ЛМКлубу, який є центром української діаспори в Нью-Йорку, запрошує всіх українців, які цікавляться українською літературою, до участі в вечорі, який відбудеться в ЛМКлубі, 136 Друга сесія, ввечері, 2-го грудня ц. р., о год. 7-й вечора, тут у залі Літературно-Мистецького Клубу при 136 Друга сесія, влаш-

товують Вечір, щоб відзначити появу цієї книжки та вшанувати її автора — видатного публіциста. У книжці — вибрані статті і есеї, написані в 1968-1975 роках. У програмі цього вечора візьмуть участь журналісти і науковці: д-р Ярослав Падок — голова НТШ, д-р Василь Калинович, ред. Василь Тершаковець та ред. Ольга Кузьмич — голова СУЖА.

ВИСТАВКА СЛАВИ ГЕРУЛЯК В ОМУА

Нью-Йорк, Н. Й. — У неділю, 2-го грудня ц. р., о год. 1-й по полудні тут у Галерії Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА) при 136 2-га сесія відбудеться відкриття виставки кераміки і картин мисткині Слави Геруляк. Виставку, яка триватиме від 2-9 грудня включно, можна оглядати кожного дня від 6-8, а в суботу й неділі від 1-8 вечора.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1983
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 348

Jersey City, N.J. 07302

Міжнародна криза

Звертаючись до теперішнього голови Ради Безпеки Об'єднаних Націй, представника Болівії з проханням скликати надзвичайні засідання Ради Безпеки, генеральний секретар ООН Курт Вальдгайм мотивував своє звернення фактом, що тепер настала „найпозажніша міжнародна криза“ від часу американсько-радянської кризи в 1962 році. Це було за президента Джона Кеннеді в ЗСР і Нікіти Хрущова в СРСР, коли то американська розвідка виявила, що совєти перевозили тайком на Кубу свої ракети типу „З суші на сушу“, разом із викидниками, які вже раніше там встановлено. Кеннеді проголосив морську блокаду Куби і Хрущов, наляканий американським „Паперового тигра з атомовими зубами“ відкликав совєтську флоту, яка була в дорозі до Куби.

Заява Вальдгайма — це найавторитетніше твердження, що американсько-іранська криза, яка настала після захоплення іранськими „студентами“ американської амбасад в Теграні й ув'язнення тамошніх дипломатів і урядовців, як „закладників“, перестала бути, так мовити, локальною двосторонньою кризою, а перетворилася у кризу міжнародну, з безпосередньою загрозою для світового миру. За хартією Об'єднаних Націй — Рада Безпеки сходиться на наради власне тоді, коли існує „загроза для світового миру“.

Ця теперішня міжнародна криза має те спільне з численними кризами, відомими із всесвітньої історії, — з яких деякі закінчилися мирною розв'язкою, але деякі довели до вибуху кривавої війни, — має спільне, що майже всі вони приїшли несподівано. Щоби не сягати до минулих сторіч, а обмежитись прикладами з цього сторіччя: ніхто не міг передбачити, що затишні суперництва між Австро-Угорщиною Габсбургів і Росією Романових за впливи на Балканах та між Британією і Росією за панування на морях вибухне полум'я Першої світової війни під безпосереднім поштовхом від революційних стрілів сербського студента Принціпа до австрійського архикнязя Франца Фердинанда і його дружини Зити 28 червня 1914 в Сараєво в Боснії. Ніхто не міг передбачити, що затишні ворожнеча між Німеччиною і Польщею, існуюча насправді від кінця ХІІІ сторіччя (три розподіли Польщі), і це раніше, від часу німецького „Дрангу нах Остен“ ще перед середньовічним релігійним прапором (Сенкевича „Крижаків“ битва під Грунвальдом 1410), ніхто не міг здогадатись, що та історична ворожнеча спричинить Другу світову війну. Хто знав, що Гітлер використав спір за Гданськ (Данциг), як претекст до розпалення Другої світової війни та ще й із засекреченою угодою від Совєтського Союзу, який за ту угоду переїзав „визволення“ українських, білоруських і литовських земель з-під Польщі. Ніхто теж не міг передбачити, що комуністична Півиніа Корей, яка постанала до великої міри з ласки президента Ф. Д. Рузвельта, який йшов по лінії бажань Сталіна на конференціях в Теграні і Ялті, — заатакує Південну Корею, за президенту Гаррі Трумана. Тут завела американська розвідка, так само, як завела, коли комуністичний Північний В'єтнам вперше виявив агресивні тенденції — заволодіти цілим В'єтнамом.

Американська військова й політична розвідка разом із американською дипломатією на Близькому Сході завели, бо не поінформували уряд у Вашингтоні про дійсний характер режиму шаха Мохаммеда Різи Паглеві і наростання невдоволення в іранських масах, що перейшли в революцію, і не поінформували про справжній характер ісламського руху в Ірані та його фанатичного лідера Аятоли Хомейні. І це пістилося та довело власне до теперішньої кризи, яка стала загрозою для міжнародного миру. Бож північний кордон Ірану межує з Совєтським Союзом і весь Близький Схід з його арабськими продуцентами нафти та ворожнєю між Ізраїлем і всіма арабськими країнами, за винятком Єгипту, — це одна велика бочка пороху. Війни ніхто не хоче і Курт Вальдгайм здає собі справу з небезпеки воєнного вибуху, особливо тому, що не здає собі з цього справи засліплені ненавистю до Америки Хомейні, який вічно лепече про 35 мільйонів іранців, наче б в нашому часі число населення свідило про збройну силу країни. Війни не хочуть 15 країн, репрезентованих в Раді Безпеки ООН, війни не хоче Вашингтон і за всією вірогідністю війни не хоче тепер і Москва. Це ніби той блиск логічної надії, що теперішня гостра криза, яку спричинили „маняк“, як його назвав Анавар Садат, Хомейні, закінчиться мирно, приготувавши упадок режиму „маняка“.

ГОРБАЛЬ ЗААРЕШТОВАНИЙ, ХТО НА ЧЕРЗІ ЗАВТРА?

(Н. Е.). — Горбаль Микола Андрійович народився 1941 року на Лемківщині, Горлицького повіту. Середню школу закінчив у Заліщиках, Тернопільської області, де проживають його мама, сестра та брат. Після десятиріччя, закінчив музичне училище, так як мав неабиякі здібності до музики. Згодом працює в Борщівській восьмирічній школі учителем музики, одночасно в піонерському палаці та музичній школі надає дітям знання з музики, співу, танцю. Працюючи вчителем, Микола продовжує свою освіту в Івано-Франківському педагогічному інституті. Закінчивши четвертий курс інституту, його приймають до Борщівського технікуму сільськогосподарства на посаду викладача етики. Крім того, Микола керує хором студентів в технікумі, а в Борщівській центральній лікарні-хором лікарів.

Користуючись неабияким довір'ям і пошаною серед студентів, вчителів та лікарів, Микола завжди по-переду, всі прислухаються до його гострого слова, його вільної думки. Цим самим він знаходить серед своїх знайомих не мало однодумців. Надзвичайно цікавий та завжди „веселий“ Микола був тим світлим серед студентів та друзів місцевої інтелігенції, що зашеплюють душі, вимують дивитись правді в очі, де людське горіє страждання стають його горем, де несправедливість та знущання над українською долею стають його невідомою проблемою у житті.

Ніколи ніхто не почув від Миколи чужих слів російського походження, завжди і всюди він критично ставився до жовтвеної російської мови. Співаюча рідна українська мова є його законом, його життям. Працюючи серед простого народу, студентів, викладачів та інтелігенції взагалі, Микола пригладився до несправедливостей, обурювання, нав'язання чужих ідей, та всіх кривд народних і нещастя, що несе народу політика зверху. У вільний час від праці (хоч його дуже мало), Микола свій гнів викладає у вірші та гумор. Вірші його стають піснями в його ж виконанні. У віршах та думах Микола застерігає політику „зверху“ на провал, висвітлює яку долю селянина, робітника та всього українського народу. Приводить ані докази у безгосподарському ставленні керівників на Україні, його немілі керівництво доводить Україну до краху, як держави. Майже 9 років тому, 17-го листопада 1970 року, міжнародний жандарм КГБ арештував Миколу Горбаль за його сміливий і відкритий виступ, присвячений 53-й річниці панування комуністичної системи. Микола виступив в Борщеві у миському кінотеатрі в присут-

ности біля 600 студентів та викладачів технікуму, прочитавши свого сатиричного вірша „Голова“, в якому він дав ясну оцінку тій системі. Вказав, що все безгосподарське керівництво державою приводить до всенародного зла, тяжкої долі селянина і робітника, які живуть завжди в недостатках, що за свою зароблену платню не може придбати ні продуктів ні інших речей через відсутність їх у торгівлі. Керівники підприємств та колгоспів не кваліфіковані, а ставлення „зверху“, розтринкують народну працю, керуючись на власні достатки. Всю цю надгнітну систему зупиняє Микола у своєму вірші. Вкінці ясно говорить, що вся система починає псуватись з „Голови“ і поширюється на інші органи, так як і риба починає гнит з голови, тим закінчив свій вірш та виступ Микола Горбаль. Зал кінотеатру після сміливого виступу Миколи Горбала, ніби вибухнула від оплесків та привітань студентства, виявила тим самим своє довір'я і підтримку новому вільнодумцю, що вступив на шлях тернистий, шлях боротьби за справедливість у тій жандармській системі.

Але в залі були, як завжди, і ті, яким не сподобався вільний виступ Миколи, які своїми продажними чинниками відправили не одну тисячу української молоді у 45-50 роках до безмежних Сибірських катівень смерті. Серед них секретар комсомольської організації (прізвища якого не пам'ятаю), теперішній старший лейтенант КГБ М. Кременця. Через кілька тижнів, а вірніше 11 днів, вістка про арешт Миколи Горбала облетіла блискавою весь Борщівський район та область. З уст в уста передавала молодь та студентство про арешт свого любимого вчителя Миколу Горбала, який запалив тисячі сердець до справедливості, хоч поки що не відкрив боротьби проти тиранії та деспотизму. Разом з Миколою заарештовано його товариша Івана Балаана, маляра з м. Борщева. КГБ протримали під слідством Миколу Горбала майже півроку. Знущання фізичні, моральні, духовні взяла на себе ця відважна людина. Микола готував себе до того все своє свідоме життя з піднятою головою, напівроздраного бачили його тієї холодної листопадової ночі сусіди в супроводі трьох катівнів.

Півроку вишувало КГБ свідків, щоб звинуватити Миколу, щоб засудити його до жадливих термінів. Серед тисяч знайомих, студентів, вчителів, лікарів КГБ „знайшов“ ледве 3-4 свідків, які свідчили відкрито проти Горбала, що передавав молоді ідеї, українського буржуазного націоналізму. Це дружина (недавно загинула) в п'яному

О. Семен Гавок

„ЧИТАЮЧИ СОВЕТСЬКУ ГАЗЕТУ...“

(І)
На початку нашого століття, десь приблизно в добу першої Російської революції в 1905 році, дуже поширеною була любочна картина, на якій зображено було селянина за сохою, тобто за примітивним московським знаряддям до оранки. Це знаряддя тільки в приблизно нагадувало український плуг.

Зображений на цій картині селянин з допомогою такої ж примітивної тяглової сили — худого коника, орав свою убогу ниву, а до нього, рівним шнурочком, зближалось сім постатей з високими піднятими локтями в руках, що символізували собою головніші прошарки московського суспільства. Та й підписана була ця картина короткими, але надто важливими словами: „Один з сошкою — семеро з ложкою“.

Пропагандистський сенс цієї в своєму роді політичної карикатури говорив про те, що в Російській царській імперії на хліб насущний працює лише один селянин, а всі інші суспільні прошарки живляться його тяжкою працею.

Тож не дивно, що ця політична карикатура зайняла належне місце не тільки в совєтській пропагандистській літературі, але й в поважніших історичних виданнях. Так, наприклад, у підручнику „Історія СРСР“, виданому в 1950 році під патронатом Інституту історії Академії Наук та й авторства, групи совєтських академіків, в окремому розділі про відстау сільську господарку в царській імперії уміщена і світлина саме з цієї цікавої політичної карикатури.

Однак ця карикатура не втратила своєї актуальності в наші дні, тільки наступила шквалова зміна в атрибутах та персонажах картин. Поперше, шкваловити зникла з овику соха та тяглова сила — кінь. Їх замінив трактором та комбайном біля яких працюють лише одиниці, але для належного переведення всіх польових робіт по колгоспах не вистачає робочих рук.

В кожному разі, усі ті трудівники на державних колгоспних ланах уособлюють собою отого давнього селянина „за сошкою“, бо біля них уникнувся вже не семеро з ложкою, а цілі орди ненаситних дармоїдів.

Окрім кількох надцяти мільйонів партійців, що становлять собою в СРСР нову управілецьовану класу, забезпечену всіми матеріальними благами, кілька мільйонів армії, що є під зброєю, робітництва з різних галузей індустрії, — совєтський колгоспник мусить ще прогудувати колосальну армію всьлякого роду агітаторів, пропагандистів та культробітників, які в совєтському комуністичному суспільстві являються

справжніми неробами — дармоїдами.
Особливо це кидається в очі під час життя та під час збирання всякої горюдини. Відомо, що пора живих усіх народів зважалося дуже важливою. Хлібороби дожили кожним днем, кожної години, і працюючи від рання до смерання, з любов'ю до своєї праці завжди й успішно завершували життя та збирання усякої горюдини.

А ось погляньмо, що діється у цей час в СРСР, в країні комуністичної диктатури. Ще заздалегідь до життя починається „очковирительна“ метушня по всіх парткомках на безмежних просторах СРСР. Організуються численні допоміжні бригади, але не для праці і для справжньої допомоги колгоспникам, а для переведення з ними беззмістовних мітингів, що сповнені лише пустою розмовою балаканиною. А в часі життя сотні й тисячі цих пропагандистів в кожному районі ідуть на поля на зернові токи і, відірвавши людей від праці, змушують їх в порядку громадської дисципліни слухати особу пропаганду та „насолоджувати“ виступами якихось самодіяльних ансамблів. При цих культбригадах, серед натовпу пропагандистів є ще окремо віділені наглядчики, що безсоромно підганяють нещасних колгоспників до більш інтенсивної праці, щоб боді на графіку досягнути високих показників.

У „Радянській Україні“, ч. 177 з 3-го серпня ц.р. читаємо: „... в Снятинському районі всюди діють районні агітпоїзди, в усіх господарствах працюють польові агітпункти“. В тому ж самі числі газети бачимо повідомлення про те, що в Смілянському районі „при будинках культури і клубів створено 48 агітпунктів“. Шодня в поле виїжджає агітпоїзд, а „відділ пропаганди і агітації цього ж району випустив 22 види друкованої продукції для проведення живного-збирального кампанії“.

„На Одещині діють живні агітпоїзди обласного комітету компартії України. На токи, польові механізаторські табори приїжджать лектори, пропагандисти, письменники, художники, автори. Цікава лекція і змістовний концерт, полум'яне слово ветерана Великої Вітчизняної війни члена Героя Соціалістичної праці надають живим наснаги, кличуть до самовідданої роботи на збиранні зернових і хлібозаготівлях“ („Радянська Україна“ ч. 179).

Ці цитати з газети можна було б продовжити до безконечності, але й вище поданих вистачить, щоб побачити в якій атмосфері доводиться працювати українському селянству.

(Продовження буде)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редугус іжж. Лев Якович

ШЕПІТ ЗІ ВСЕСВІТУ

Два молоді науковці з лабораторії Белл Телефон Ко. в Голмдел, Нью Джерзі, „слухали“ апродовж багатьох місяців дивний шепіт, чи радше сичання, при помочі тубо-подібної антени, яку вони направили до далеких космічних просторів, поза кризисними чумацького шляху.

Те, що вони переловили своєю антеною було ледве чутним відгомном космічного катаклізму, що під назвою „Биг-бенг“ (Великий удар) лг в основу теорії народження Всесвіту, приблизно 15 бильйонів літ тому назд.

За те відкриття, зроблене в 1964 р. Арно Пенціас (уродженець Німеччини) та Роберт Вилсон одержали нагороду Нобеля за рік 1978 в ділянці фізики. Вони обидва поділили половину грошової нагороди, у висоті \$165,000. Другу половину одержав Петро Капиця, віком 84 літ, відомий фізик з Совєтського Союзу, за свої дослідні в ділянці фізики низьких температур. Нагороду в ділянці хемії одержав англійський біохемік Пітер Мічелл, віком 58 літ, за роз'яснювальний процес вирощування енергії в живих клітинах.

Коли Пенціас та Вилсон запримітили перший раз характеристичний шепіт, вони довго шукали за його причинами, підозрюючи зпочатку фізичну причину, пов'язану з електричною мережею але не досконалістю антени. Пенціас, між іншим, пожартував собі, що це може бути звичайна витівка „голубиних кізків“ та їх „білого дієлектричного матеріалу“.

Але, виявляється, що вони мали наукових суперників, що також шукали за шепотом з космосу. Була це група науковців з Принстонського університету, які висловили ім, що радіаційні сигнали, які переловила антена Белл Телефон лабораторії, це відгомін експлозії „Биг-бенг“ що матиме велике значення для підтвердження теорії народження Всесвіту. Температура переловлених, радіаційних сигналів була дуже близька до температури радіації, яка, на думку тих науковців, становить залишки пра-вогневого ядра, з якого постав наш Космос.

Петро Капиця, поданий у всіх відомленнях про одержання нагороди Нобеля, як росіянин. Але його прізвище, Капиця з наголосом на першому складі, означає суголб (амонтований між деревом і шипом) і вказує на те, що воно українського походження і не виключене, що теперішній Нобелівський лавреат Петро Капиця, це нащадок українських козаків. На українське походження П. Капиці я звернув

До цього часу науковці були переконані, що енергетичні процеси, такі як фотосинтез та відділення клітин пов'язані з речовиною АТР („аденозин трифосфат“), що переносить енергію крізь клітину, щоб допомогти їй при різних хемічних реакціях. Але ніхто не мав змоги висловити, як твориться АТР. Шойно Мічелл виступив з теорією, що ключем для синтезу речовини АТР слід вважати вирощення градієнту (різницю потенціалів в мембранах бактерій, або інших клітинних тіл), що в сполучі з повільними протонами постають потрібну енергію для синтезу АТР.

Пов'язана з гумором д-ра Навроцького була його інтроспекція, його талант пізнати людину, сягнути глибоку у її душу й побачити там або щось, шляхотне серце, або закруженість, слабкість, забриханість чи нахабність. Д-р Навроцький відчував, що діється у даній людині. Він краще ніж хто інший міг устійити, чи дана людина справді вартісна й ідейна, чи вона працює для справи, чи для своєї особистої амбіції. Очевидно, бувши добродушною, він ніколи помилявся й потім розчаро-

(Закінчення на стор. 3)

Леонід Рудницький

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ БЛ. ПАМ'ЯТИ Д-РА М. НАВРОЦЬКОГО

Д-р Мирослав Михайло Навроцький народився 7-го вересня 1916 року в Городищі, Західній Україні, в родині проф. Михайла і Євгенії Навроцьких, і відійшов передчасно у вічність дня 7-го листопада 1978 року. Після важких та бурхливих років Другої світової війни впродовж яких він укріплював медицину, працював фізично, був активним в українському студентському житті, за що його заарештовано в грудні 1943 року. Він перебував ув'язненні в тюрмах та концетраційних таборах (Відень, Вельс, Дахау, Фленсбург і Гембурн) аж до визволення американською армією в 1945 році. В тяжких повосенних часах серед голоду й холоду, але з притаманним йому завзяттям, він продовжував свої медичні студії та склав перший ригороз на Інсбрукському університеті. В листопаді 1948 року Мирослав Навроцький одержав з товаришкою студій, Романом Лебедюком, а в 1949 році одержав абсолютну та був допущений до кінцевих іспитів медицини. Після приїзду до Америки в жовтні 1949, він поселився у Філадельфії та працював днями й ночами відкладаючи свій заробіток на закінчення студій. У січні 1953 року, Мирослав Навроцький одержав диплом доктора медицини на Гайдельберзькому університеті, відбавши приписані два семестри та склавши всі іспити і захистивши дисертацію на тему „Кребс унд Табак“ (Пістрик і тютюн).

Можливо це найбільший вклад в українське життя зробив д-р Навроцький у ділянці патріархального руху. Уже в 1965 році, ще заки патріархальна діяльність стала „модною“, д-р Навроцький, після однієї розмови з Блаженнішим Патріархом Йосифом у Римі, кинувся з повним запалом до праці, спешу організуючи збіркову кампанію на будову Українського Католицького Універ-

ситету в Римі та закуп сусідньої площі, а відтак включаючись у працю Товариства за Патріархальний Устрій, став його головою на дві каденції, тобто від 1972 до 1977 року. Оборона прав Помісної Української Католицької Церкви та стремління до завершення її Патріаршим устроєм були підставою його діл у патріархальному русі. До важливіших осягнень його каденції належать: організування семінара при Фордгамському університеті та участь у ньому; темою цього семінара була: „Архiepіскопська та Паріярша автономія“. В лютому 1973 року д-р Навроцький брав участь в 40-му Евхаристійному Конгресі в Мельбурні, Австралія, де він організував акції, що звернули увагу преси цілого континенту на участь Іх Блаженства і українців у Конгресі та підкреслили кривди заподіяні УКЦ Ватиканом. Там же він займався виготовленням листа до Святішого Отця, що його згодом підписали і вислали 5,000 українців мешканців Австралії. В квітні 1973 року виготовлено за його директивами одинадцять сторінковий лист до бл. п. Папи Павла VI в обороні прав ПУКЦ. Цей лист-документ дав вичерпну документацію прав нашої Церкви та навів факти її нехтування. З датою 16-го жовтня 1974 року виготовлено меморіал, співавтором якого був д-р Навроцький, п.н. „До совісти Світового Синоду Єпископів“. Цей меморіал писаний в англійській мові, вручено враз з супровідним листом у рідній мові даного владди, кожному членові Синоду, що тоді відбувався в Римі. Дня 28-го грудня 1974 року відбувся у Вашингтоні світовий зїзд представників мирянських організацій, якого співгартізатором і господарем був д-р Мирослав Навроцький. Саме цей зїзд оснував Українське Патріархальне Світове Об'єднання — УПСО. В цілі оборони традицій і прав УКЦ, д-р Навроцький, як голова Патріархального Товариства, провадив велику кореспонденцію з ватиканськими чинниками як секретар Стану бл.п. Кардинал Жан Війо чи папський делегат до ЗСА Архiepіскоп Жан Жадо. Крім того, д-р Навроцький організував поїздки та прощі до Риму і завжди брав у них участь на власний кошт. Його фінансовий вклад у справу нашої Церкви був справді величезний, але, очевидно, він не дорівнює акладови його енергії, завзятості і самопосягати.

Останні роки свого життя д-р Навроцький працював в рамках Релігійного Товариства Св. Софії, що його

заложив Блаженніший Патріарх Йосиф I для забезпечення Патріархальних надбань. У 1974 році організовано у ЗСА Корпорацію Св. Софії, одним із основників якої став д-р Навроцький. Він теж був її першим секретарем, а відтак скарбником. Започаткування Патріаршого Фонду та оформлення Комісії Патріаршого Фонду, це одно із найважливіших діл покойного, бо це створило фінансову базу Патріархії УКЦ на майбутнє.

Праці Товариства Св. Софії д-р Навроцький присвятив ту саму силу та енергію, що була притаманна цілий його діяльності у мирянському русі. Він організував та помагав у підготовці симпозиуму Св. Софії, що відбувся при Ля Салл коледжі 19-го квітня 1975 року п.н. „Українська Католицька Церква — 1945-1975“, він „воював“ з локальними урядовими чинниками за купно дому для Філії УКУ у Філадельфії, а після успішного закупу, він був активним у діяльності філії від її ранніх початків аж до кінця його життя.

Та всі ці його діла не показують повного образу Мирослава Навроцького як людини. Був у нього теж тихий, але дуже дотепний гумор, велике почуття життєрадісності і глибоко вкорінений патріотизм, любов до України і до УКЦ та її Патріарха. Мирослав Навроцький був справді надзвичайним лікарем. Як високоспеціалізований патолог, який ще навіть в останніх хвилинах свого життя обслуговував три шпиталі, бувши головою патологічного відділу шпиталю Роллінг Гіл у Філадельфії, він інстинктивно відчував, що бути лікарем це не все. Він розумів, що сучасна ситуація саме від лікарів і від інших професіоналістів вимагає більшого заангажування у громадських і церковних справах. Він був перший із тих, хто збганув сучасну істину, а саме, що справи Патріархату й Помісності і справи УКЦ взагалі, є надто важливі для нашого життя, щоб залишити їх виключно у руках священників та єпископів. Але одночасно бл.п. Мирослав Навроцький ніколи не занедбував своїх професійних обов'язків. Його працю, його вмілість, його аналітичний змисл дуже високо цінили не тільки лікарі — українці, члени Українського Лікарського Товариства Північної Америки, але і теж його американські колеги.

Мені особисто бл.п. д-р Навроцький був дуже дорогий через його ші вищезгадані прикмети, як життєрадісний і

СОЮЗОВЦІ! ПРОДОВЖУЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙН ОМУ РОЦІ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГ ЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НА ШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

вувся одиницями, але взагалі він влучно оцінював більшість людей, що з ним співпрацювали. Він умів часом одною фразою чи навіть одним словом окреслити людину, скопити цим висловом її головну слабкість чи її суттєву прикмету. І тому убогі духом або розумом люди не любили Навроцького, вони боялися його, бо знали, що він їх розшифрував; вони вносили на нього всякі скарги, поширювали сплетні і навіть після його смерті, деякі з них старалися знеславити його пам'ять.

Д-р Мирослав Навроцький завжди був безкомпромисний у принципових справах. Він діяв на добро Церкви й народу своїм прямолінійним способом, незалежно від того, чи це кому подобається чи ні. У відповідь на закиди, що, мовляв, деякі його рішення не були популярні, він повторяв такі слова: „можуть нас не любити, але шанувати нас мусять“.

Саме таким прямолінійним і принциповим він залишиться у пам'яті тих людей, з якими він жив і працював.

Кінець

ГОРБАЛЬ ЗААРЕШТОВАНИЙ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

стані) автоінспектора району Гойда Ольга, тайний робітник КГБ Ганна Степанівна Нечепуренко, та один чи два вчителі технікуму механізації сільського господарства, в тім числі і тогочасний секретар комсомольської організації, нині старший лиянтант КГБ м. Кременця. На весні 1971 року відбулося судилище над поетом і музикантом, вчителем Миколою Горбальцем у м. Тернополі. Досуду не були допущені його друзі-вчителі та студенти. Міліція та „дружинники“ пильно стежили, хто проходив біля приміщення суду. Допущені були тільки мама і сестра Миколи, та кілька

свідків, і то на час допиту судом.

КГБ хитрим підходом, підбравши почерк Миколи, знайшли його рукописи. Робили обшуки у друзів та знайомих, грозили, тероризували невинних осіб. Кілька днів проходило судилище над Миколою, після чого суд виніс свій жахливий вирок 5 років концтаборів та 2 роки вислання у Комі АССР. В якій країні можуть існувати подібна жорстокість та несправедливість? Ніде. Тільки там у віковичній тюрмі народів, що за своїх більше як 60 років існування, закатовано біля половини українського народу. Тільки там

людині заборонено думати, діяти, або висловлювати свої погляди щодо недостатків, чи критикувати винних у цих недостатках чи зліствах.

І так 1970 рік для Миколи був роком аступу у боротьбі проти тиранії. Як і сотні його однодумців, Микола ніс несправедливу кару, в наслідок того поліцейсько-державного апарату. У Пермському концтаборі число 35 відбув 5 років каторжних робіт, де неодноразово разом з іншими політв'язнями проводив ряд голодівок проти жорстокої таборової адміністрації. Після п'ятирічного ув'язнення, він відбув 2 роки заслання в суворих північних районах Сибіру, Комі АССР. Повернувшись з неволі напівінвалідом, хворий, виснажений голодом, холодом у диких просторах Сибіру, Микола не здасється, — продовжує свою нелегку, але справедливую боротьбу, хоч неспиную око КГБ слідкує за його кожним кроком, за його діями.

Повернувшись із заслання, Микола жениться в Києві з Ольгою Марченко, в синіх через рік народжується Андрійко, якого назвали в честь батька Миколи. Андрійкові пішов шойно другий рік і він ще не знає що сталося з його татусем. 24 дні бракує до 9-ої річниці його першого арешту. Побувши два роки на „волі“, він знову опинився в руках КГБ. На скільки мені відомо, Миколу звинувачують не по політичних мотивах. Видно, що КГБ так вигідніше діяти „лише б особа, а статтю зліпимо“. КГБ хоче розправитись з видним діячем українського правозахисного руху Миколою Горбальцем, „небажаним“ мешканцем м. Києва.

Так як наступний рік буде роком Олімпійським, ігрища будуть проходити і у

РІЧНИЙ БАЗАР В ЮНІОДЕЙЛ

Юніондейл, Н. Й. — У неділю, 2-го грудня ц. р., у годинах від 2-4 по полудні тут у приміщенні церковного центру при 237 Мейпелсвені відбудеться, заходами сестрицтва Святих Марії і Ольги при українській православної церкви св. Миколая, річний базар. Можна буде набути традиційні українські страви, печиво, різдвяні картки, вишивки, куховарські книжки, різдвяні прикраси та іграшки артистки Ніни Бережницької-Радзюл, а також виробити зі золота і срібла Івана Саранчі.

Києві, КГБ „чистить вулиці“ Москви, Києва, Вільноса, Єревану від дисидентів, щоб не дізналися спортовці про жахливу правду і свавілля Москви. Народи на вільному Заході повинні і мусять, в тім числі і ми українці, викривати та засуджувати кожен випадок арешту та суду над творчим рухом спротиву. Просьба від друзів та однодумців Миколи Горбала з України до української громади у вільному світі, до всіх організацій, що так багато зробили для загальної української справи, добиватися й відстояти звільнення Миколи Горбала з рук КГБ. Про Миколу мало знають, але ця людина з чистою душею і серцем, ще з юних літ стала на тернистий шлях боротьби за справедливість, за ідеї України, за волю.

Велика Українська Громадо! Приклади свої зусилля, щоб звільнити ще одну жертву, що страждає за всіх нас, за Україну.

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ бл. п. ОСТАПА КОРОПЕЯ

буде відслужена
дня 4-го грудня 1979 року
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві Пресв. Серця Христового
у Джонсон Ситі, Н. Й.
і в церкві св. Йосифа в Чікаго, Ілл.
Про згадку в молитвах за душу Покійного, просять
Родину, Друзів і Знайомих —
дружина — МАЛВІНА
донька — МАРІЯ ЗОБНІВ з родиною
син — ОРЕСТ

Ділимося сумною вісткою з Земляками, що дня 18-го листопада 1979 року, по короткій недузі, відійшов у Вічність в м. Клівленді, Огайо

бл. п. ГРИГОРІЙ МИКОЛАЄВИЧ СУПРУНЕНКО

народжений 6-го січня 1912 р. на Полтавщині.
ПОХОРОНИ відбудуться у вісторок, з собору св. Володимира Великого в м. Пармі, Огайо. Похоронні відправи довершив Митр. Прот. Ф. Коваленко.
Похоронений на Бруклін Гайтс цвинтарі, Клівленд, Огайо.

В глибокому смутку:
дружина — АНАСТАСІЯ
сини:
ВАСИЛЬ
МИКОЛА
І ФЕДІР
та Рідні два Брати й дві Сестри в Україні

З великим смутком повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що несподівано, відійшла від нас у Вічність, дня 26-го листопада 1979 року, наша Найдорожча ДРУЖИНА, ДОНЬКА, СЕСТРА І КУЗИНКА

бл. п.

ІРЕНА ДОБРОВОЛЬСЬКА з дому КРИВОПУСК

народжена у Жовтві, 20-го жовтня 1927 року.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 30-го листопада 1979 року, о год. 8-й веч. у похоронному заведенні Насевічів при 109 E. Tabor Rd у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Христа Царя, в суботу, 1-го грудня 1979 року, о год. 8 30 ранку, в відтак на цвинтар Факс Чейс.

Горем прибиті:

ЯРОСЛАВ — муж
мама — ІВАННА КРИВОПУСК
брат — РОМАН з родиною
швагер — МИХАЙЛО ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ
вуйки і кузини — ЗУБАЛІ з родинами

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) І ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ УКРАЇНИ (ОПВБУ) в ДЕТРОЙТІ, МІШ.

запрошують все Українське Громадянство взяти участь у

СВЯТКОВОМУ ВІДЗНАЧЕННІ

100-РІЧЧЯ УРОДИН ГОЛОВНОГО
ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ;
50-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ
УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ;
50-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО
ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

в неділю, 2 грудня 1979 р., о год. 3:30 по пол.
в залі Українсько-Американського
Осередку при Карпентер вул., Детройт, Міш.

Наукове Товариство ім. Шевченка
запрошує Членів і ширше Громадянство на

ДОВОДІВ

п. ВІРИ РИЧ
VERA RICH з ЛОНДОНУ

відомої перекладачки поезій Т. Шевченка, Івана Франка
й Лесі Українки
на тему

ПЕРЕКЛАДАЮЧИ УКРАЇНСЬКУ ПОЕЗІЮ — ДЕЯКІ ОСОБИСТІ РЕМІНІСЦЕНЦІЇ — TRANSLATING UKRAINIAN POETRY — SOME PERSONAL REMINISCENCES

Доповідь відбудеться

в неділю, 2-го грудня 1979 р., о год. 2 по пол.
в Пластовому Домі, 144 Друга Авеню, НЮ ЙОРК

64-ий ВІДДІЛ С.У.А. в НЮ ЙОРКУ

ВЛАШТОВУЄ

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР 1979

ДНЯ 1 ГРУДНЯ ВІД ГОД. 10-7 ВЕЧ.
І ДНЯ 2 10-4 ПО ПОЛ.

В ДОМІВЦІ С.У.А.
ДЛЯ 108 12 NO AVE N.Y.

В ПРОДАЖІ:
ДАРУНКИ! * * * ПРОДУКТИ!
НА РІЗДВО
ВИГРАШКА

ВСІХ ШИРО ЗАПРОШУЄМО!

Українська Вільна Академія Наук
та
Наукове Товариство ім. Шевченка
запрошують Членів і Громадянство на

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

присвячену 100-річчю з дня народження
ВОЛОДИМИРА ДОРОШЕНКА
дійсного члена НТШ і УВАН

ПРОГРАМА

ВАСИЛЬ ЛЕВ — Відкриття.
БОГДАН РОМАНЕНЧУК — Володимир Дорошенко, як літературний критик і історик літератури.
ІВАН КОРОВИЦЬКИЙ — Перші кроки літературознавця.
ЕДВАРД КАСИНЕЦЬ — Деякі спостереження над книгознавчою діяльністю в Галичині і на еміграції.
МІРА ГАРМАШ — Спомини про Батька.
АННА КОБРИНСЬКА — Володимир Дорошенко, як бібліограф львівського НТШ.
ОЛЕГ ФЕДИШИН — Закриття.

Після програми — кава й солодке.

Конференція відбудеться

в неділю, 9 грудня 1979 р., о год. 2:30 по пол.
в приміщенні УВАН, 208 Вест 100-та вул., НЮ ЙОРК

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА
36 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Ню Джерсі зобов'язує 5% стеїтового податку.

Бучач і Бучаччина

Історично-мемуарний збірник
Книжка у твердій коралевій обгортці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГРИЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюно.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка

СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Ділимося сумною вісткою, що 9-го листопада 1979 р. відійшов від нас у Вічність, на 83-му році життя, по тяжкій недузі, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п. інженер агроном ВАСИЛЬ МАРІЯШ

Старшина Українських Визвольних Змагань, член ОДВУ, Українського Народного Союзу й Товариства Українських Інженерів в Детройті.

ПОХОРОН відбудеться 13 листопада 1979 р. з української православної катедрі св. Покрови в Свєтфілді, Міш., на цвинтарі Глен Еден в Лівонії, Міш.

Горем прибиті:

дружина — СОФІЯ з БРЕНДЗАНІВ
дочка — ЗІРКА ШЕФЕР з мужем
внука — ЗОРЯННА ДУДА з мужем

Складаємо щирю подяку за відправу похоронних обрядів Владиці Орестові, о. Несторові Столярчукові й о. Володимирові Мельникові. Рівнож щиро дякуємо Рідні й Друзям за участь в похоронах, за молитви і за пожертви на церкву й на організацію.

Ділимося сумною вісткою з Українською Спільнотою, що 25-го листопада 1979 року, після тяжкої недуги, упокоївся в Бозі в Блюмінгтоні, Індіана

бл. п.

Д-р ЮРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ

визначний український вчений, бібліотекар та професор міжнародного порівняльного права в українських, німецьких та американських університетах; член багатьох українських міжнародних наукових і культурних товариств та автор ряду дослідно-наукових праць.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Асоціація для Поширення Українських Студій

З великим смутком повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що несподівано, відійшла від нас у Вічність, дня 26-го листопада 1979 року, наша Найдорожча ДРУЖИНА, ДОНЬКА, СЕСТРА І КУЗИНКА

бл. п.

ІРЕНА ДОБРОВОЛЬСЬКА з дому КРИВОПУСК

народжена у Жовтві, 20-го жовтня 1927 року.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 30-го листопада 1979 року, о год. 8-й веч. у похоронному заведенні Насевічів при 109 E. Tabor Rd у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Христа Царя, в суботу, 1-го грудня 1979 року, о год. 8 30 ранку, в відтак на цвинтар Факс Чейс.

Горем прибиті:

ЯРОСЛАВ — муж
мама — ІВАННА КРИВОПУСК
брат — РОМАН з родиною
швагер — МИХАЙЛО ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ
вуйки і кузини — ЗУБАЛІ з родинами

Наукове Товариство ім. Шевченка, Історично-Філософічна Секція і Правнична Комісія

з жалем повідомляють, що 25-го листопада 1979 року помер, на 67-му році життя й 28 цього місяця був похований у Блюмінгтоні, Індіана

с.л. п.

Д-р ЮРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ

дійсний член НТШ, заступник голови Правничої Комісії, кол. секретар НТШ у ЗСА, професор міжнародного й порівняльного права університету Індіана, співробітник Енциклопедії Українства й низки наукових журналів, автор цінних правничих публікацій та активний і прикладний громадянин.

Професор Ю. Фединський добре заслужив собі громадське признание, вдячність і пошану.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Пані Дружині і Дітям Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

Управа НТШ • Дирекція ІФС • Президія ПК

Понеділок, 31-го грудня 1979 року
Suburban Hotel, 370 Springfield Avenue, Summit, N.J.

Вашу участь просимо зголошувати до 15-го грудня ц. р. —
в інж. Я. Бігуна, 98 Plymouth Avenue, Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 763-1732

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ в НЮ ДЖЕРЗІ
має шану запросити Вас з Родиною і Друзями на

БЕНКЕТ І БАЛЬ

В ПРОГРАМІ:

7-ма год. — КОКТЕЙЛ, 8-ма год. — БЕНКЕТ
10-та до 2-ої — БАЛЬ при звуках оркестри „ДНІПРО“ СТРОЦЬКОГО
Вступ на БЕНКЕТ І БАЛЬ — 75 доларів від пари, 40 від особи
Вступ на БАЛЬ — 25 дол. від особи, 10 дол. від студентів.
КОКТЕЙЛ не включений в ціну БЕНКЕТУ.

Ювілейний концерт капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка в Едмонтоні

У цьому році слава Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, диригент якої Григорій Китаєвський, відзначає ювілей 60-ліття свого існування. З нагоди цієї важливої дати, весною цього року, в різних містах на сході Канади і ЗСА відбулись 21 успішних концертів, а восени, цього ж року, на Заході Канади і ЗСА намічено відбутися 16 концертів, з яких частина вже відбулась.

В Едмонтоні про плян концертної подорожі Капелі Бандуристів було відомо ще в травні 1978 року, або більше аніж півтора року до призначеної дати концерту в Едмонтоні, а це на 12-го жовтня 1979 року. Відразу розпочалися розшукування відповідної концертної зали. І по довгих переговорах винайшли залу у студентському театрі Альбертського університету.

У п'ятницю 12-го жовтня, перед 2-ою годиною по полудні 45 членів Капелі в піднесеному настрої прибули до Дому Української Молоді в Едмонтоні, де їх тепло привітали представники різних українських організацій на чолі з Юрієм Хабою, головою Едмонтонського Відділу КУК та головним організатором концерту К. М. Телічком. На що зустріч прибуло багато представників різних організацій, приятелів та дехто з родин капелі. Відчувалося, що в Едмонтоні започатковується велике і радісне національне свято.

Славний і заслужений диригент і композитор Григорій Китаєвський з великим захопленням висловив: — „До Едмонтону ми завжди їдемо, як до рідного дому, ця радість і сьогодні всіх нас веселить і підбадьорює...“

На честь приїзду бандуристів у Дому Української Молоді приготовлено святочний обід, який спонзорували своїми грошовими жертвами організації, що належать до Едмонтонського Відділу КУК. А приготували обід жіноцтво ЛВУ, що приміщується в Домі Української Молоді, за що відповідальним був П. Дацьків, голова ЛВУ в Едмонтоні.

Точно о 2-й годі, по полудні розпочався обід милою „Отче наш“, що її відспівали бандуристи під проводом Г. Китаєвського. Після обіду офіційну програму, на доручення КУК, відкрив і нею проводив К. Телічко. Він тепло привітав бандуристів, їхнього диригента та гостей. Відтак він коротко поінформував про підготовку концерту й де він відбудеться, при цьому підкресливши з яким ентузіазмом та активністю едмонтонці проявляли свою участь у підготовці концерту. Описав він представив бандуристів гостям, а гостей бандуристам. У залі, де відбувався обід, відразу запанувала надзвичайно приємна товариська атмосфера.

Першим до слова-привіту запрошено Юліана Козака, міністра Альбертської легіслятури, який українською мовою привітав капелю в імені прем'єра Альберти П. Логіда, Альбертської легіслятури, своєму імені та імені своєї дружини Варвари, яка була на обіді. Висловивши радість з нагоди приїзду Капелі до Едмонтону, він побажав успіхів в праці бандуристам. Уся його промова була звернена не тільки до бандуристів, але зокрема до їхнього диригента Г. Китаєвського.

Від організованого громадянства Едмонтону сердечно вітав Юрій Хаба, голова Едмонтонського Відділу КУК. Він також тепло вітав бандуристів і бажав найкращих успіхів у майбутньому.

На обіді був гість з Детройту, ЗСА, Василь Олександрович Черненко, колишній доволітний адміністратор Капелі Бандуристів, якому, хоча тепер вже 83 роки, він і досі живе мистецьким духом цієї Капелі. В Едмонтоні його дуже добре знає багато людей, бо часто приїжджав у справах концертів Капелі. Він і цього разу не дивлячись на свій старший вік, вирішив у Едмонтоні побувати разом з

гостем. Також надзвичайно гарно прозвучала під акомпанювання бандур „Ой там чумак“ — чумацька пісня, мабуть в Едмонтоні виконувалась вперше, солю П. Пахолока. На закінчення першого розділу програми було виконано „Байда“, муз. Г. Хоткевича, солісти: Я. Цісарук і М. Мінський (перший Султан, другий Байда). Виконання надзвичайно прекрасне. Належить зазначити, що виконання цієї пісні було відзначено в англійській газеті в Калгарі „Калгарі Геральд“ а також написала про неї кореспондентка в „Едмонтоні Джорнал“, що була на цьому концерті. Появу М. Мінського на сцені публіка привітала особливими оплесками, як давнього приятеля едмонтонців. Почувши оплески можна було подумати, що едмонтонська публіка вперше слухає цю Капелю, а цей ентузіазм був із-за цього, що Капеля значно обновила молодими силами, була оновлена програма, а найголовніше, як хтось висловився на концерті, — „Капеля досягла високого мистецького рівня“.

По незначній перерві, друга частина програми розпочалась сильною і дзвіною піснею „Вставай народе“, слова І. П. Багряного, муз. Г. Китаєвського, солю Я. Цісарук. На початку цієї пісні заповідаємо, що виконання пісні присвячується дисидентам, тим що є уже на волі, і тим, що ще караються совєтським неволею. А відтак співаємо: „Гай, народна пісня, музична обробка М. Леонтовича, солю П. Писаренка, „Гомін степів“, інструментальна композиція, муз. Г. Китаєвського, „Не шкодує за літами“, муз. Г. Китаєвського, солю М. Мінського, „Казала дівчина“, муз. обробка П. Потапенка, солю П. Писаренка, „Ти до мене не ходи“, народна пісня, муз. обробка Г. Китаєвського, „Пісня любови“ — пісня нова, автора в програмі не подали, муз. Ф. Лой, солю Ю. Оришкевича. Після виконання цих пісень декілька разів укланявся диригент, багато разів виходив з укланом соліст, але все це не заспокоїло публіку, бож з її радів розносились оклики і „біс“ бандуристів примушували були це раз виступати.

Хор Капелі Бандуристів ще виконав в'язанку „Ой ваю, я ваю“, муз. обробка Г. Китаєвського, солю В. Поліщука. Кінцевою піснею у їхній програмі була „Грай бандуро“, муз. І. Шамо. Але на цьому концерт не закінчився. Публіка хвилювалась, аплодувала і тому було виконано ще декілька пісень як надаток, а серед них могутню пісню „Реве та стогне Дніпр широкий“. Цією піснею закінчено концерт, а разом із тим вшановано патрона Капелі Бандуристів Тараса Шевченка. Концерт закінчився, але публіка не залишала залу, будучи під сильним враженням концерту.

Григорій Трохимович Китаєвський має великий дар Божий до музики, він вічно творчий на полі музики і з кожним роком все більше творить. На нучному і диригентському полі він є великою гордістю українського народу. По концерті від Едмонтонського ансамблю „Дніпро“, в якому диригентом є М. Дитиняк, обдаровано Бандуристів коштом квітів.

Концерт у Калгарі відбувся на день пізніше, себто 11-го жовтня й по концерті в англійському часісі „Калгарі Геральд“ з'явився надзвичайно прихильний допис в числі за 12-го жовтня, що його написав Джорж В. Лисон, поміщуючи фото Бандуристів. Про концерт і перебування Капелі Бандуристів в Едмонтоні, в „Едмонтоні Джорнал“ за 13-го жовтня з'явився прихильний фотом бандуристів зробленим під час концерту. Крім цього в цій газеті перед концертом появилось декілька малих повідомлень про концерт. Було також повідомлення про концерт у декількох англійських виданнях Альбертського університету, а також на радіостанціях, зокрема на українських програмах. Великий і позитивний розголос про концерт Бандуристів був і в українській пресі, зокрема в едмонтонських „Українських Вистах“ за старанням редактора й

РАДА ПЕЗПЕКИ ОН...

(Закінчення зі стор. 1)

ві закордонних справ Або-льгасанові Бані-Садрові взяти участь в нарадах. Тепер припадає час ісламських великих свят і Бані-Садр повідомив, що під сучасну пору не зможе прибути до Нью Йорку.

У вівторок, 27-го листопада, сесія Ради Безпеки тривала тільки біля 15 хвилин і на ній промовляв Курт Вальдгайм та Сергіо Паласіос де Візіо, президент Ради, який повторив попередні заклики Ради Безпеки, щоб іранські власті негайно звільнили 49 американських дипломатів, яких іранські студенти, з новою згодою мусульманського лідера Аятолли Хомейні, держать, як закладників від 4-го листопада ц. р.

Американський посол до ОН Доналд Мек-Генрі після закінчення вітрової сесії, заявив, що в суботу члени Ради мусять спершу обговорити справу звільнення американських закладників, аки почнуть розглядати зажадання, які іранська делегація планує видивити проти ЗСА. Як відомо, іранські власті, а зокрема Хомейні, вимагають, щоб Америка видала колишнього шаха Мохаммеда Різу Паглеві, який тепер перебуває на лікуванні в Нью Йорку.

Хоча іранський міністр закордонних справ Бані-Садр повідомив, що прибуває на суботню сесію Ради Безпеки ОН, то Аятолла Хомейні минулого вівторка гостро скритикував факт, що Рада планує розглядати справу американських закладників, твердячи, що вислід наради Ради Безпеки вже, мовляв, продиктований Америкою. Політичні спостерігачі вказують, що ця заява Хомейні протирічить становищу іранського міністра закордонних справ та що існує можливість, що плани Бані-Садра, „можуть змінитися в останній хвилині“, а деякі передбачають, що міністр може зрезигнувати, або його звільнить з цього посту Хомейні, який вважає, що справу „злочинця шаха Паглеві“ може розглядати тільки іранських суд і то на іранській території.

У вівторок, 27-го листопада, президент Джіммі Ка-

ртер гостро нагавував іранські власті, зокрема іранських студентів, за зняття над американськими закладниками в посольстві, заявляючи, що існують неперечні докази, що цих закладників держать пов'язаними, погрожують їм зброєю, забороняють говорити, караючи їх навіть за висловлення привітів „доброго ранку“ чи „добридень“ тощо. Президент заявив, що така поведінка іранських студентів є „ганьбою“, додаючи, що ЗСА далі робитимуть все можливе, щоб довести до звільнення своїх дипломатів. Президент промовляв до громадських провідників із кількох статей Нової Англії та ряду законодавців. Деякі з них відтак заявили кореспондентам, що президент Картер сказав, що навіть після звільнення закладників американсько-іранський конфлікт не буде повністю ліквідований. Ряд коментаторів твердить, що Президент в такій спосіб натискає на можливі майбутні відплатні акції з боку ЗСА. Але Джордж Повелл, пресовий секретар Білого Дому, зразу підкреслює, що заява президента Картера не означає, що Америка застосує військові заходи проти Ірану. Президент мав у середу, 28-го листопада, виступати на пресовій конференції, яку телевізійні сітки і радіостанції планували передавати в 9-й год. вечора (за ньюйоркським часом). Передбачували, що головною темою пресконференції буде американсько-іранський конфлікт.

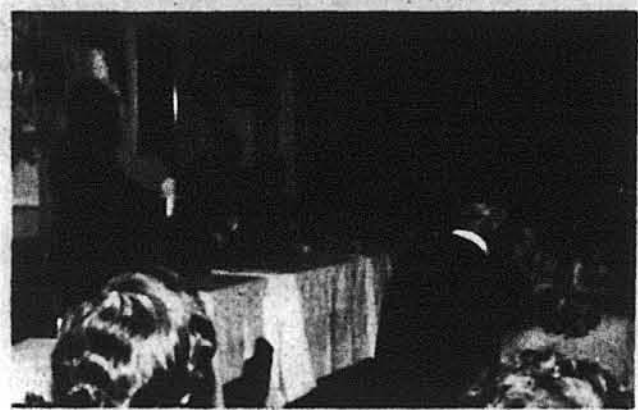
Щодо колишнього шаха Паглеві, то у вівторок, 27-го листопада, він пройшов ще одну операцію і речники Ньюйоркського шпиталю при Корнельському Медичному Центрі натякнули, що він зможе вижити зі ЗСА, правдоподібно до Мехіко, де за тиждень. Вони вказали, що дальше лікування його недуги рака може проводити поза межами Америки. Деякі спостерігачі вважають, що виїзд шаха Паглеві до Мехіко може поліпшити вигляд на звільнення закладників в Теграні, хоча інші сумніваються, чи Хомейні задовольниться виїздом „злочинця“ із ЗСА.

ФОНД НАГЛОПІ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 3 — 79

Відд. Прізвище, ім'я	Сума	Відд. Прізвище, ім'я	Сума
5 Іванчук Лилия	6.00	19 Буш С. І.	3.00
5 Червотак С.	8.25	19 Буш А.	5.00
5 Ткач І.	5.05	20 Йосифович Г.	6.60
5 Давидов Г.	3.00	21 Коротко Ю.	4.90
5 Васильюк Г.	3.90	21 Шембел Г.	1.50
5 Ткач І.	6.90	21 Шембел В. Б.	1.50
5 Рудик В. Д.	6.30	21 Дрост А.	1.50
5 Гойдих Е.	2.85	21 Куріло О.	15.00
5 Герус М.	2.75	22 Гавалух Г.	3.00
5 Гута М.	2.65	22 Малашко Е.	3.00
5 Волк А.	5.45	22 Малашко Л.	3.00
5 Сливка О. М.	6.00	22 Луців Н.	4.20
5 Сливка О.	5.80	22 Хлинчак І.	2.80
8 Козіцький Вол.	5.00	22 Луців А. Т.	27.50
8 Кіналь Юрій В.	10.00	22 Хлинчак Л.	15.60
8 Петрашук М.	3.00	27 Попович Б.	34.12
8 Петрашук М.	6.90	27 Левчицька О.	9.40
8 Кульчицький В.	5.20	27 Музиця Г.	3.00
8 Кульчицький М.	5.00	27 Рогозінський Л. М.	5.70
8 Шульган С. мол.	4.50	27 Шафран С. Е.	5.40
14 Отрок С.	1.50	27 Сенсак В.	5.30
14 Кітвіс М.	6.90	27 Сенсак В.	5.20
14 Забігач А.	2.85	27 Шафран Г.	10.00
14 Забігач Д.	2.85	27 Клячко Д. А.	2.00
14 Красевський Л. М.	5.10	27 Клячко М. Н.	2.00
16 Д-р Семків В. О.	5.60	27 Шафран Б. Ф.	3.60
16 Гудак П.	2.60	29 МхКарті М. Р.	1.50
16 Москаль Н.	2.55	30 Ошпак А.	5.50
18 Андерсон П.	3.15	33 Тоті В.	5.40
18 Андерсон П.	2.00	37 Кардаш Г.	3.90
М. Магара	2.00		

Сума проголошених чеків \$ 339.72
Раніше проголошених \$54,774.57
Разом \$55,114.29

Уже Шостий З'їзд...

Під час Шостого З'їзду колишніх учнів Зальцбургської гімназії. Промовляв о. Архимандрит Любомир Гузар, студит, колишній учень тієї гімназії.

Дня 13-го жовтня, 1979 року. Запашна осінь. Шумлять іржаві клени, берізки, червонолисті буки. Доріжками до Союзівки під'їжджають авта.

— Павлус!
— Яля!
— О. Зальцбург, чарівний, Зальцбург...
— Пейпс!

Коли зустрічаються друзі, кудись діваються роки. Замість чорних кучерів уже сріблясті волосся, але в очах завжди той самий чар студентських часів.

— Юра!
— А де ж Манеляж?

І хоча ці імена не всім зрозумілі, вони мають особливе значення для учасників З'їзду. За ними скриваються роки таборового життя, години чекання за чорною таборовою кавакою, проходи на Зальцбургський за-

мок, за штреку, переживання мистецьких іспитів.

— От, гарні були часи! — зідхнула з усмішкою Ліда. — Батьки сказали б, лихоліття, а для нас — це була наша, гарна, єдина молодість...

Нам так добре разом, а рокам чомусь спішно. На нарадах рішено: наступний З'їзд за два роки!

— Що ж там два роки, можна мати одного внука більше, чи двох, — докинув Івас.

Бенкет розпочав коротим словом Владко К. і передав ведення вечора Павлусеві П. Професор Микитей широким жестом показав теплоту діла від проф. д-ра Івана Олексійшина. Наспіли привіти від пані Кольської Катерини і Росткович, дружин наших професорів.

— Сьогодні масмо між нами особливого гостя, нашого дорогого співдрузя о. Архимандрита Любомира — представив Павлус.

І о. Любомир промовляв. Поволі, з повагою. У його короткому слові кожен знайшов дещо до роздуми.

А тоді полилося шампанське, розспіналися спогади. Усі спішили на забаву, немов до Легерен Касерне.

Квартет „Каравана“ впровадив присутніх у безжурний настрій. Ігор Раковський і оркестра попровалили „зальцбургжани“ стежками мелодій у давні, студентські часи...

— „Капіт фішер“, „Уже осінь“, „3 високих, синіх Апенін“...

Обнявшись із сучасним, у танку закружало минуле. У неділю: вчорішче Богослуження, обід...

І тут і там блимають фотоапарати.

— Піши!
— Приїди!
— Бувай здоров!

Мабуть і соню задрю. Чи від зворушення, чи від пошлунків, воно сховалося за хмару.

— За два роки побачимося!

— А привезіть дітвору, — заохочувала Валя. Буде нас більше!

Котилися авта в чотири сторони американського континенту. Поверталися колишні „зальцбургжани“ до своїх буднів.

Осінній вітер нашіпував танго „Вже осінь“, а давнім друзям здавалося, що це із гір сходил в золоті весна.

БАГАТО НАЙНОВІШІХ ВИДАНЬ ЦІКАВИХ ДЛЯ ЧИТАННЯ. Виспівемо поштою.

Тел. GE 8-5550, New York, 10003

**Вступайте
в члени
УНСоюзу!**

ПОДАРУНКИ для Вас і Вашої родини. 10% знижка

• ЕМАЛІ — ОБРАЗИ
• ВАЗИ ІНКРУСТОВАНІ
• ТАРИЛКИ ІНКРУСТОВАНІ
• ВАЗИ-ЛІАМІ
• КОРБОКИ ІНКРУСТОВАНІ
• КОРАЛИ. АНТАРИ
• ВИШИВАНКИ. СЕРВЕТКИ,
РУШНИКИ І БЛЮЗКИ
• СВІЧНИКИ, ХРЕСТИ, ТРИЦІ
• ІКОНИ, ТРИЗУБИ 14 К.
ЗЛОТО. ХРЕСТИКИ 14 К.
ПАНЦЮЖКИ.
• КНИЖКИ З МИСТЕЦТВА
МОЖНА НАБУТИ:

POZNUKI

13 East 7th Street
(bet. 3-2 Aves)
NEW YORK, N.Y. 10003

БАНДУРА НА СТІНІ ВЕСЕЛІШЕ В ХАТІ

Приїдьте до мене по мед. Купіть український народний інструмент, бандуру — \$99.00. Буде Вам веселіше і здоровіше. Мед має гречний (найкращий для куті), липовий і лісовий. Три гальони — \$39.50, в додатку дістанете Живопис лікарський, перу і прополіс. Кличте як іхати.

(201) 327-6072 — М. Сурмач

ПОЗШУКИ

Допоможіть знайти кривих — РОДИНА БЕГУНАК
зі с. Повіче, близько Горлиць.
Польща. Прошу писати до:
MRS. H. SMITH
8024 11th Avenue N.E.
Seattle, Wa. 98115

HELP WANTED

MACHINIST
Bridgeport-Miller and Boring Mill. Experienced help only. Top wages. 55 hours weekly, paid insurance and benefits. For more information call 203-828-6301
Votino Manufacturing Co.
162 Burnham St., Kensington, Ct.

HOUSEKEEPER/CHILDCARE
Monday-Friday, one infant, cleaning, laundry, ironing, references.
Call in English.
(212) 689-6920
after 6 p.m.

FUNERAL DIRECTORS

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ООЛИЦЬ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568